

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมา

งานการพัฒนาประเทศชาติให้ได้ผลนั้น ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานและมีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ "กำลังคน" เพราะถึงแม้ว่าเราจะมีทุน วัสดุ เครื่องมือ หรือวิธีการอย่างพร้อมเพรียง เพียงไรก็ตาม แต่ถ้าขาดกำลังคนแล้ว กิจการต่าง ๆ ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จได้ ซึ่งกำลังคนที่มีอยู่นั้นต้อง เป็นกำลังคนที่มีคุณภาพด้วย และการที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพนั้น การศึกษานับว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ (ชาญชัย ชาญธรรมสกุล, 2530) ในทุก ๆ ด้านนับว่าจะเป็นที่ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ท่อนหนึ่งว่า "ปัจจัยที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งทั้งของชีวิต และส่วนรวม คือ การศึกษาซึ่งเป็นรากฐาน ส่งเสริมความเจริญ ความมั่นคงเกือบทุกอย่างในบุคคลและประเทศชาติ" (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช อ่างอิงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2518: คำนำ)

การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น พุทธศักราช 2521 แทนหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น พุทธศักราช 2503 ในปีการศึกษา 2521 การจัดการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และเพื่อให้เหมาะสมทันสมัยต่อสภาพของสถานการณ์ทาง เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนระบบการศึกษาภายในประเทศ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งได้นำมาใช้กับระบบการศึกษาในไทยมาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี แล้วนั้น ในสภาพปัจจุบัน สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้พัฒนาไปจากเดิมมาก อีกทั้งข้อมูลของการใช้หลักสูตร ทั้งจากการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา งานวิจัย ข้อคิดเห็น และข้อวิจารณ์จากสื่อมวลชน ได้มีส่วนบ่งชี้ว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ในให้ทันสมัยขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรในปี พ.ศ. 2533 และได้ประกาศใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ทุกโรงเรียน ในปีการศึกษา 2534 โดยเริ่มใช้หลักสูตรในแต่ละระดับ ปีละ 1 ชั้น (เอกสารอัครสาเนา : กระทรวงศึกษาธิการ, 2534)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ความคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วท 972/2532 เรื่องนำใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) สั่ง ณ วันที่ 29 ธันวาคม 2532 โดยมีหลักการระบุไว้ว่า

1. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง
2. เป็นการศึกษาทั่วไปเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาชีพหรือการศึกษาต่อ
3. เป็นการศึกษาที่สนองความต้องการท้องถิ่น และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535)

หลักสูตรพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาแขนงอื่น ๆ ได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนตั้งแต่พุทธศักราช 2441 เป็นต้นมา(วรศักดิ์ เทียรชอบ, 2527) ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างกับวิชาอื่นบ้างก็ตรงที่วิธีการและสื่อที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาด้วย (วรศักดิ์ เทียรชอบ, 2512) เมื่อกรมวิชาการได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรขึ้นใหม่นั้น ทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้มีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย นั่นคือ พลศึกษาในระดับมัศึกษามีหลักการที่มุ่งเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ค้นพบความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเอง โดยใช้กิจกรรมกีฬา หรือการออกกำลังกายประเภทต่าง ๆ ที่ได้รับการเลือกสรรมาอย่างดีแล้วเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม หลักสูตรมีการยึดหยุ่นให้ผู้สอนสามารถเลือกกิจกรรมการสอน ตามสภาพความเหมาะสม และความเป็นไปได้ (พูนศักดิ์ สเนเทศ, 2534)

เมื่อมีหลักสูตรที่ดีที่ได้รับการพิจารณาถกกันกรองมาอย่างดี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในทางปฏิบัติ แต่สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนได้บรรลุผลตามหลักสูตร ก็คือ การนำหลักสูตร

ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือพูดได้อีกอย่างหนึ่งว่า การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลตามเป้าหมายนั่นเอง ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 อย่าง คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน เป็นการจัดการรายละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการใช้หลักสูตรสู่การสอน เช่น การวางแผนการใช้หลักสูตร การกำหนดการสอน แผนการสอน การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร เป็นต้น องค์ประกอบที่สอง คือ การจัดปัจจัย สภาพแวดล้อมและอุปกรณ์ ซึ่งเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากร เอกสารคู่มือประกอบการใช้หลักสูตร การจัดเตรียมสื่อ และวัสดุอุปกรณ์การสอน การจัดอาคารสถานที่ เป็นต้น และองค์ประกอบสุดท้าย คือ การจัดการเรียนการสอน ซึ่งรวมถึงการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาของหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการใช้สื่อและอุปกรณ์ (สมิทธิ์ คุณานุกุล, 2523 และ กระทรวงศึกษาธิการ, 2525)

หลักสูตรเป็นสิ่งกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมาย ของกระบวนการเรียนการสอน แต่ถ้าผู้นำหลักสูตรไปใช้ ไม่มีสมาธิหรือการหรือนำไปใช้ไม่ถูกต้อง ก็อาจจะประสบความล้มเหลวได้ เพราะการนำหลักสูตรไปใช้เป็นส่วนที่ สำคัญ ซึ่งจะชี้ถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของหลักสูตรโดยตรง ถ้าจะเปรียบเทียบให้เห็นชัดก็คือ หลักสูตรนั้นเปรียบเสมือนภาคทฤษฎี การนำไปใช้เปรียบเสมือนภาคปฏิบัติ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติต้องควบคู่ และสอดคล้องกันฉันใด หลักสูตรและการนำไปใช้ก็สอดคล้องกันฉันนั้น (สันต์ ธรรมบำรุง, 2527) ในการนำหลักสูตรไปใช้ และเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการใช้หลักสูตรจริง ๆ คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ดังที่ มารศรี ภิรมย์ราช (2519) ได้กล่าวไว้ว่า ในการนำเอาหลักสูตรไปใช้ให้สัมฤทธิ์ผลนั้น จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรหลายฝ่ายในโรงเรียนซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าหมวด ครูผู้สอน เจ้าหน้าที่ และนักเรียน จากบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนำเอาหลักสูตรไปใช้ดังกล่าว ผู้บริหาร เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการใช้หลักสูตร เป็นผู้ให้คำแนะนำ ความรู้ความสละสลวยตลอดจนกำลังใจ เพื่อให้การสอนบังเกิดผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร และครูผู้สอนเป็นตัวจักรสำคัญในการใช้หลักสูตรครูจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อที่จะสามารถจัดกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน ถ้าผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจก็จะทำให้การใช้หลักสูตรนั้นไม่ประสบความสำเร็จ (องค์การ อินทรมหาราช, 2524) ดังนั้นการนำหลักสูตรไปใช้ จึงเป็นขั้นตอนสำคัญ ที่จะทำให้นักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำหลักสูตรในระดับโรงเรียนก็คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอนนั่นเอง

สำหรับหลักสูตรพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นหลักสูตรที่เริ่มบังคับใช้กับ
 โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดย ปีการศึกษา 2534 ใช้หลักสูตรเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ปีการศึกษา 2535 ใช้หลักสูตรเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 ปีการศึกษา 2536 ใช้หลักสูตร
 เฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535) เนื่องจากการใช้หลักสูตรที่
 ปรับปรุงขึ้นใหม่นี้ได้ดำเนินการใช้ครบทั้ง 3 ระดับชั้น และใช้หลักสูตรมาเป็นเวลานานพอสมควร
 ประกอบกับโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การประถมศึกษาแห่งชาติ ได้เปิดสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง พบว่า
 เกิดปัญหาในด้านความรู้ ความเข้าใจ ในหลักสูตรฉบับปรับปรุง มีไม่เพียงพอ และขาดคู่มือ
 ประกอบการสอนวิชาพลศึกษา จำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ และงานรับผิดชอบของครูพลศึกษา
 มีมาก อยู่ในระดับมาก (จตุรงค์ เหมรา, 2536) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจ และเห็นว่าควร
 จะมีการสำรวจ ถึงปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาตามการ
 รับรู้ของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหา การแปลงหลักสูตร
 ไปสู่การสอน การจัดปัจจัยสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์ และการจัดการเรียนการสอนอีกทั้งเพื่อ
 เป็นแนวทางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 อันจะเป็นประโยชน์ และมีความสำคัญต่อการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามการรับรู้ของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่าย
 วิชาการ หัวหน้าหมวดพลานามัย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
2. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามการรับรู้ของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่าย
 วิชาการ หัวหน้าหมวดพลานามัย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมืองกับโรงเรียนที่อยู่นอกอำเภอรอบนอก ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดพลานามัย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

สมมติฐานของการวิจัย

1. โรงเรียนที่อยู่นอกอำเภอเมืองกับโรงเรียนที่อยู่นอกอำเภอรอบนอก มีปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไม่แตกต่างกัน

2. ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดพลานามัย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามการรับรู้ของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดพลานามัย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

1. การแปลงหลักสูตรสู่การสอน ได้แก่ การวางแผนการใช้หลักสูตร การวางแผนการสอน การกำหนดการสอน แผนการสอน การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร และ

การนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร

2. การจัดปัจจัยสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์ ได้แก่ การเตรียมบุคลากร เอกสารคู่มือประกอบการใช้หลักสูตร การจัดสื่อและวัสดุอุปกรณ์การสอน การจัดอาคารสถานที่ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร

3. การจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาของหลักสูตร การเรียนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์ และการวัดและประเมินผล

ข้อคถลง เบื้องค่น

1. ผู้วิจัยถือว่าผู้คอบแบบสอนทาม คือ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดพลาณามัย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ให้คาคอบที่เชื่อถือได้และตรงกับสภาพความเป็นจริง

2. ในแต่ละจังหวัดจะต้องมีโรงเรียนตัวอย่าง อยู่ในอำเภอเมืองอย่างน้อย 1 โรงเรียน เพื่อเป็นตัวแทนโรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมืองในจังหวัดนั้น ๆ

3. คามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1, 2 และ 3 จะนำมาข้อมูลที่ได้จาก เขตการศึกษาส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร) มาวิเคราะห์

คางงทักควมในการวิจัย

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดพลาณามัย โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา หมายถึง ครู อาจารย์ ที่ทำหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาให้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนค่น

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนค่น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกระทรวงศึกษาธิการ

ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการคาคาเป็นกรจัดกิจกรรมการใช้หลักสูตร ในค่านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดปัจจัยสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์ และ

การจัดการเรียนการสอน ที่ทำให้การใช้หลักสูตรมีบรรลุผล ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร
การแปลงหลักสูตรสู่การสอน หมายถึง การจัดทำรายละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการ
ใช้หลักสูตรสู่การสอน ได้แก่ การวางแผนการใช้หลักสูตร การวางแผนการสอนการกำหนด
การสอน แผนการสอน การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร และการนิเทศติดตามผลการใช้
หลักสูตรในวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การจัดบ้จยสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์
ต่าง ๆ เพื่อการใช้หลักสูตร ได้แก่ การเตรียมบุคลากร เอกสารคู่มือประกอบการใช้หลักสูตร
การจัดสื่อและวัสดุอุปกรณ์การสอน การจัดอาคารสถานที่ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรในวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเพื่อให้
ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ได้แก่ การสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหา
วิชาของหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการใช้สื่อและอุปกรณ์ ในวิชา
พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมือง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรม
สามัญศึกษา ที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองของจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอรอบนอก หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรม
สามัญศึกษา ที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภออื่น ๆ ที่ไม่ใช่อำเภอเมืองของจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัญหาการใช้หลักสูตร ความการรับรู้ของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ
หัวหน้าหมวดพลานามัย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)
2. เพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีการแก้ปัญหา การใช้หลักสูตรของผู้ช่วยผู้บริหาร
ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดพลานามัย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อไป
3. เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะพัฒนาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น ของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดพลานามัย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อไป